

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Š.B.**, podnikateľ podnikajúci pod obchodným menom Š.-A., miestom podnikania R.D., IČO: X. zastúpeného advokátom JUDr. M.P., K.B., proti žalovanému **Ing. L.M.**, podnikateľ podnikajúci pod obchodným menom Ing. L.A. s miestom podnikania O.S., IČO: X. zastúpeného advokátom JUDr. E.V., V.B., **o zaplatenie 58 949,17 eur (1 775 902,70 Sk)** o odvolaní žalobcu i žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. júla 2011, č.k. 9Cbs/71/2003-511 takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 6. júla 2011 č.k. 9Cbs/71/2003-511 sa **z r u š u j e** a vec sa vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 3 320 eur. Vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá na ich náhradu právo.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 15. decembra 2009 č.k. 3Obo/122/2009-431 zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 10.4.2008 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vychádzajúc z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 15.12.2009 žalovaný sa dopustil nekalosúťažného konania podľa ust. § 44 ods. 1 Obch. zák.

a § 46 ods. 1 Obch. zák. a zostáva na žalobcovi, aby preukázal súdu prvého stupňa konkrétne dôvody, pre ktoré požaduje okrem ospravedlnenia primerané zadosťučinenie v sume 1 775 902,70 Sk.

Žalobca sa vyjadril k uzneseniu Najvyššieho súdu SR podaním zo dňa 28.1.2010, v ktorom uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný uvádzal nepravdivé informácie, vykazoval osobitnú akosť tovaru, ktorú deklaroval laboratórnymi testami a zároveň využil dôveru žalobcu, ako aj tú skutočnosť, že pri bežnom vizuálnom skúmaní jačmeňa nie je možné zistiť akosť jačmeňa. Žalovaný úmyselne a vedome klamlivo vykázal osobitnú akosť tovaru, ktorú podložil sfalšovanými laboratórnymi testami za účelom získania neoprávneného hospodárskeho prospechu v sume 1 775 902,70 Sk, t.j. rozdiel medzi cenou jačmeňa kŕmneho a jačmeňa sladovníckeho. Práve táto suma je podkladom pre žalobcom požadovanú sumu primeraného zadosťučinenia. Nebezpečenstvo nekalosúťažného konania žalovaného spočíva v úmyselnom a plánovanom konaní s cieľom poškodiť žalobcu v jeho materiálnej sfére, poškodiť žalobcu v jeho nemateriálnej sfére a v snahe poškodiť priameho konkurenta v hospodárskej súťaži. Zásah v majetkovej a nemajetkovej sfére žalobcu spočíva v poškodení obchodného mena žalobcu a vyvolania nedôvery u jeho obchodných partnerov, poškodenie dôvery odberateľov v spoľahlivosť žalobcu, snaha, ktorú musel žalobca vyvinúť v okruhu svojich odberateľov na vyjasnenie stavu veci, strata zákazníka S.M..

Žalobca zobral žalobu v časti o ospravedlnenie sa žalovaného uverejnením inzerátu v denníku s celoštátnou pôsobnosťou v znení „Ospravedlňujem sa Vám, že dodávka jačmeňa kŕmneho uskutočnená pre firmu Š.-A. v čase 17.5.2005 až 22.5.2005 naložená v 25-tich železničných vozňoch v celkovom množstve 1 241,89 ton bola doložená sfalšovanými laboratórnymi výsledkami a klamlivo označená ako dodávka jačmeňa sladovnícke“ späť.

Podľa názoru súdu prvého stupňa primerané zadosťučinenie podľa ust. §53 Obch. zák. prichádza do úvahy najmä pri poškodení dobrej povesti súťažiteľa, ako nehmotnej ujmy. Primerané zadosťučinenie je tiež prostriedkom, ktorý zabezpečuje, aby za určitým konaním nasledovala sankcia zodpovedajúca jeho povahe. V danom prípade súd dospel k záveru, že primerané zadosťučinenie je obsiahnuté v sume 3 320 eur vychádzajúc predovšetkým v riešení dodávky jačmeňa kŕmneho namiesto sladovníckeho v S.M.. V oznámení S.M. je vyjadrené, že dôjde k dohode medzi nimi a žalobcom a odstúpenie od zmluvy zo dňa 2.9.2002

až do doby, pokiaľ sa spor nevyrieši nie je reálnym rozhodnutím odstúpiť od zmluvy, ale skôr oddialením jej plnenia do usporiadania záležitosti s predchádzajúcou dodávkou jačmeňa. Ohrozenie dobrého mena súťažiteľa – žalobcu touto dodávkou, vo vzťahu k iným žalobcovým odberateľom nebolo preukázané, z tohto dôvodu primerané zadost'učinenie v zostávajúcej sume súd zamietol.

Súd v rámci dokazovania – na návrh právneho zástupcu žalovaného, k objektívnemu posúdeniu poškodenia obchodného mena žalobcu zo strany konania žalovaného, chcel vykonať dôkaz oboznámením sa so spisom vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod č.k. 2T/26/2006. Tento spis bol postúpený z dôvodu dovolania na Najvyšší súd SR a opäť súdu prvého stupňa vrátený a nebolo ho možné predložiť konajúcemu súdu z dôvodu rozhodovania o žiadosti o odklad trestu žalovaného. Súd preto nevykonával dokazovanie oboznámením sa s obsahom trestného spisu.

Na základe vykonaného dokazovania súd uznal právny nárok žalobcu v sume 3 320 eur za oprávnený a vo zvyšku súd žalobu zamietol.

O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 2 OSP.

Proti tomuto rozsudku proti výroku, ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca podaním zo dňa 10.8.2011 navrhol zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a vyhovieť žalobnému návrhu v celom rozsahu, alternatívne rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie.

Dôvodom odvolania sú skutočnosti podľa § 205 ods. 2 písm. b/ a to že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keď rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a zároveň je v rozpore so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu vysloveného v uznesení Najvyššieho súdu SR č.k. 3Obo/122/2009 z 15. decembra 2009, podľa § 205 ods. 2 písm. d/ OSP a to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP a to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca je toho názoru, že v napadnutom rozhodnutí absentuje základná zákonná štruktúra odôvodnenia tak, ako je obsiahnutá v ust. § 157 ods. OSP na základe čoho je rozsudok nepreskúmateľný pre nedostatok, ako aj pre nezrozumiteľnosť dôvodov. Súd neuviedol, čoho a z akých dôvodov sa žalobca domáha. Čo sa týka dôvodov žalobného návrhu, súd spomenul len jediný dôvod, a to poškodenie obchodného mena a s tým súvisiaca strata zákazníkov a zníženie konkurencieschopnosti žalobcu. V napadnutom rozsudku uvedené dôvody žalobného návrhu absolútne kvalitatívne ani kvantitatívne nekorešponujú s obsahom spisu, predovšetkým samotným žalobným návrhom a jednotlivými vyjadreniami žalobcu. Súd do odôvodnenia rozsudku uviedol len útržky skutkových tvrdení žalobcu, ktoré sú vytrhnuté z kontextu celého preukazovaného skutkového stavu a bez ďalšieho kontextu nedávajú žiadny zmysel. Žalobca svoj návrh odôvodnil jednak osobitne čo do základu (preukázania nekalosúťažného konania) a čo do výšky (za účelom preukázania primeranosti požadovaného zadosťučinenia). Podľa názoru žalobcu v konaní tvrdil a preukázal, že žalovaný svojim konaním naplnil jednak všeobecnú skutkovú podstatu nekalej súťaže obsiahnutú v ustanovení § 44 ods. 1 Obch. zákonníka, keď vedome a úmyselne dodal žalobcovi iný druh tovaru ako zmluvne dohodnutý, čím konal v rozpore s dobrými mravmi súťaže a zároveň jeho konanie bolo spôsobilé privodiť žalobcovi ako inému súťažiteľovi ujmu a zároveň naplnil osobitnú skutkovú podstatu nekalej súťaže v zmysle ust. § 46 ods. 1 Obch. zák. spočívajúcu v klamlivom označení tovaru. Otázka dôvodov a preukázania nekalosúťažného konania (základ sporu) nebola súdom prvého stupňa vôbec riešená aj keď vzhľadom na priznané primerané zadosťučinenie je možné dedukovať, že súd považoval existenciu nekalosúťažného konania za preukázanú aj keď sa touto otázkou vôbec nezaoberal. Čo do výšky primeraného zadosťučinenia žalobca v priebehu konania preukazoval zásah do majetkovej a nemajetkovej sféry ako podklad pre úvahu súdu pre rozhodnutie o výške primeraného zadosťučinenia. V odôvodnení rozhodnutia súdu však absentuje uvedenie dôvodov návrhu žalobcu, pre ktoré žalobca tvrdí, že žalovaný sa dopustil nekalosúťažného konania a pre ktoré požaduje priznať primerané zadosťučinenie v požadovanej výške.

Ďalšia časť odôvodnenia v zmysle zákonnej štruktúry mala obsahovať časť, ako sa vo veci vyjadril samotný žalovaný. Odôvodnenie súdu neobsahuje ani v náznakoch stanovisko žalovaného.

V rozhodnutí súdu prvého stupňa taktiež absentuje vymedzenie skutočností, ktoré súd považuje za preukázané a ktoré nie. Súd prvého stupňa iba poukázal na súvisiaci rozsudok Krajského súdu v Trnave z 11. 9. 2007 č. k. 21Cob/32/2007-477, z ktorého vyplýva, že žalobca nepreukázal, že by žalovanému vznikol neoprávnený majetkový prospech vo výške 1 775 902,50 Sk. Táto časť odôvodnenia rozsudku je nedostatočná a nemôže nahradiť úvahy súdu o vymedzení skutočností, ktoré súd považuje za preukázané a ktoré nie, pri skutkovo obsiahlom spore trvajúcim 5 rokov a zároveň je založená na dezinterpretácii rozsudku Krajského súdu v Trnave.

V odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa taktiež chýba uvedenie, akými úvahami sa súd riadil a ako vec právne posúdil. Absolútne nie sú z neho zrejmé úvahy súdu, ktoré pri rozhodovaní aplikoval na daný skutkový stav. Z odôvodnenia súdu nie je zrejmé, či konanie žalovaného právne posúdil ako nekalosúťažné. V tomto smere sa v rozsudku nenachádza explicitný právny záver, pričom je možné sa len domnievať, že súd čo do základy mal za to, že základ nároku bol preukázaný, keďže sa v rozhodnutí zaoberal výškou uplatneného nároku. Ohľadne výšky primeraného zadosťučinenia súd len konštatoval, že primerané zadosťučinenie je obsiahnuté v sume 3 320 eur, vychádzajúc predovšetkým z riešení dodávky jačmeňa krmneho namiesto sladovníckeho. Odôvodnenie rozsudku nie je možné považovať za presvedčivé.

Súd prvého stupňa absolútne neskúmal a ani neodôvodnil, prečo poškodenie či ohrozenie dobrého mena považoval za nepreukázané, keď najmä z pohľadu povahy skutku t.j. nekalosúťažného skutku je poškodenie dobrého mena minimálne voči odberateľovi S.M. a.s. ako aj dodávateľovi spoločnosti H.S.S. a.s. zrejmé. Súd sa ďalej v rámci svojho odôvodnenia nezaoberal dôvodmi a kritériami pre posúdenie výšky primeraného zadosťučinenia tak, ako boli tieto žalobcom zhrnuté v podaní zo dňa 28.1.2010, ktoré reflektovali právne záväzný názor Najvyššieho súdu SR smerujúci k závažnosti a intenzite protiprávneho konania, satisfakčnou, sankčnou a reparačnou povahou inštitútu primeraného zadosťučinenia. Žalobca

pre účely odvolacieho konania opätovne zhrnul dôvody pre priznanie primeraného zadosťučinenia, keďže súd prvého stupňa sa týmito dôvodmi absolútne nezaoberal.

Žalobca v odvolaní poukázal tiež na nesprávne skutkové zistenia obsiahnuté v rozhodnutí súdu prvého stupňa a nesprávne právne posúdenie a rozpor so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu vysloveného v uznesení Najvyššieho súdu SR č.k. 3Obo/122/2009 z 15. decembra 2009. Súd prvého stupňa tiež nevykonal dokazovanie pripojením súvisiaceho trestného spisu a to bez uvedenia relevantného dôvodu.

Žalobca zdôraznil, že tzv. primerané zadosťučinenie priznané súdom prvého stupňa nespĺňa vôbec požiadavku primeranosti, keďže nepostačuje ani len na náhradu trov konania.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku ktorým uložil súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3 320 eur podal odvolanie žalovaný podaním z 2.8.2011. Poukázal na to, že súd pochybil, keď žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 3 320 eur. Súd vydal rozsudok bez toho, aby vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, pričom ani vykonané dôkazy nevyhodnotil. V ďalšom poukázal na obsah vyjadrenia zo 16.2.2010, ako aj na prednesy na pojednávaní dňa 16.9.2010. Zdôraznil, že žalobca nebol súťažiteľom na relevantnom trhu.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 28.9.2011. V tomto podaní uviedol, že okrem nedostatkov, ktoré vytýka žalobca rozsudku Krajského súdu v Bratislave opätovne uvádza nepravdivé skutočnosti a to v rozpore s dôkazmi, ktoré sa v spise nachádzajú. Považuje jeho odvolanie za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolania žalobcu i žalovaného podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 od. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolania sú dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že predmetom sporu je žalobcom uplatnené právo voči žalovanému na zaplatenie sumy 58 949,17 eur (1 775 902,70 Sk). ako právo žalobcu na poskytnutie primeraného zadosťučinenia ako prostriedku právnej ochrany proti nekalej súťaži v zmysle ust. § 53 Obch. zák. Ako dôvody pre opodstatnenosť priznania primeraného zadosťučinenia počas konania žalobca uvádzal, že žalovaný úmyselne a vedome klamlivo

vykázal osobitnú akosť tovaru, ktorú podložil sfalšovanými laboratórnymi testami za účelom získania neoprávneného hospodárskeho prospechu vo výške 1 775 902,70 Sk predstavujúcu rozdiel medzi cenou jačmeňa kŕmneho (skutočne dodaného) a jačmeňa sladovníckeho (ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy). Suma, o ktorú sa žalovaný snažil neoprávnene obohatiť je podkladom pre požadovanú výšku primeraného zadost'učinenia. Podľa žalobcu nebezpečnosť nekalosúťažného konania žalovaného spočíva v úmyselnom a plánovanom konaní s cieľom poškodiť žalobcu v jeho materiálnej sfére, získať na úkor žalobcu majetkový prospech 1 775 902,70 Sk, poškodiť žalobcu v jeho nemateriálnej sfére, poškodením jeho dobrého mena v jeho obchodných kruhoch a narušením existujúcich obchodných vzťahov, snaha o poškodenie priameho konkurenta v hospodárskej súťaži, ktorá priamo súvisí s posilnením vlastného postavenia. Ďalej podľa žalobcu nebezpečnosť nekalosúťažného konania žalovaného spočíva vo vedomom plánovaní a následnom konaní, keď tento účelovo predkladal nepravdivé doklady (kúpne zmluvy, dodacie listy a faktúry) o pôvode tovaru, ktorý mal byť dodaný žalobcovi, zadovážil si a predkladal sfalšované laboratórne testy, údajne vystavené spoločnosťou H.S.S. a.s. za účelom klamlivého osvedčenia akosti dodaného tovaru, zneužil dôveru žalobcu, ktorá bola založená v zmysle obchodných zvyklostí na predchádzajúcich obchodných vzťahoch, zneužil skutočnosť, že pri bežnom vizuálnom skúmaní jačmeňa nie je možné zistiť akosť – druh jačmeňa, žalovaný neustále popieral dodanie jačmeňa kŕmneho, napriek tomu, že bolo preukázané, že kúpnu zmluvou zo dňa 22.5.2002 kúpil od spoločnosti H. jačmeň kŕmny. Došlo k zásahu do majetkovej a nemajetkovej sféry žalobcu, k poškodeniu obchodného mena žalobcu a vyvolanie nedôvery u jeho obchodných partnerov s poukazom na tú skutočnosť, že ide o špecifický predmet podnikania, viazaný na činnosť z úzkeho okruhu obchodnej spoločnosti, založenej na vzájomnej dôvere a korektných obchodných vzťahoch, poškodenie dôvery odberateľov, spoľahlivosť žalobcu, snaha, ktorú musel žalobca vyvinúť v okruhu svojich odberateľov a dodávateľov za účelom všeobecného vyvinenia a vyjasnenia stavu veci, strata zákazníka S.M., a.s. Ďalší zásah do majetkovej sféry žalobcu spočíva v úbytku zákazníkov, ktorý nie je daný len pozitívnym vymedzením zákazníkov, ktorí odstúpili od zmlúv, ale spočíva predovšetkým v negatívnom vymedzení spočívajúcom v neprejavnom záujme o kúpu. Preukázanie úbytku zákazníkov, resp. preukázanie nezájmu predstavuje procesne tzv. negatívny dôkaz, ktorý nie je možné vykonať. Keďže nie je možné preukázať, prečo niekto

v rámci obchodnej činnosti neprejavil záujem o spoluprácu so žalobcom, keďže v rámci obchodných vzťahov to nie je nikto povinný odôvodňovať. Žalobca je z dôvodu nekalosúťažného konania žalovaného nútený ako účastník participovať na dvoch obchodnoprávných a jednom trestnoprávnom konaní. Tieto súdne spory sú priamym následkom konania žalovaného.

Podľa ust. § 44 ods. 1 Obch. zák. nekalou súťažou je konanie v hospodárskej súťaži, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Nekalá súťaž sa zakazuje.

Podľa § 46 ods. 1 Obch. zák. klamlivým označením tovaru a služieb je každé označenie, ktoré je spôsobilé vyvolávať v hospodárskom styku mylnú domnienku, že ním označený tovar, alebo služby pochádzajú z určitého štátu, určitej oblasti, alebo miesta, alebo od určitého výrobcu alebo že vykazujú charakteristické znaky, alebo osobitnú akosť. Nerozhodné je, či označenie bolo uvedené bezprostredne na tovare, obaloch, obchodných písomnostiach a pod. Tak isto je nerozhodné, či ku klamlivému označeniu došlo priamo, alebo nepriamo a akým prostriedkom sa tak stalo. Ust. § 45 ods. 2 platí obdobne.

Osoby, ktorých práva boli nekalou súťažou porušené, alebo ohrozené, môžu sa proti rušiteľovi domáhať, aby sa tohto konania zdržal a odstránil závadný stav. Ďalej môžu požadovať primerané zadosťučinenie, ktoré sa môže poskytnúť aj v peniazoch, náhradu škody a vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 53 Obch. zák.).

Z obsahu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že súd považoval nárok žalobcu za dôvodný vo výške 3 320 eur a vo zvyšku nároku žalobcu na primerané zadosťučinenie považoval žalobu za neopodstatnenú. Z dôvodov, pre ktoré súd považoval žalobu za dôvodnú do výšky 3 320 eur súd uviedol, že primerané zadosťučinenie podľa ust. § 53 Obch. zák. prichádza do úvahy najmä pri poškodení dobrej povesti súťažiteľa, ako nehmotnej ujmy. Primerané zadosťučinenie je tiež prostriedkom, ktorý zabezpečuje, aby za určitým konaním nasledovala sankcia zodpovedajúca jeho povahe. V danom prípade súd dospel k záveru, že primerané zadosťučinenie je obsiahnuté v sume 3 320 eur, vychádzajúc predovšetkým v riešení dodávky jačmeňa krmneho namiesto sladovníckeho v S.M.. V oznámení S.M. je vyjadrená nádej, že dôjde k dohode medzi nimi a žalobcom a odstúpenie

od zmluvy zo dňa 2.9.2002 až do doby, pokiaľ sa spor nevyrieši nie je reálnym rozhodnutím odstúpiť od zmluvy, ale skôr oddialením jej plnenia do usporiadania záležitosti s predchádzajúcou dodávkou jačmeňa. Ohrozenie dobrého mena súťažiteľa – žalobcu, touto dodávkou vo vzťahu k iným žalobcovým odberateľom nebolo preukázané, z tohto dôvodu primerané zadost'učinenie v zostávajúcej sume súd zamietol.

Odvolací súd je toho názoru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepresvedčivé, v konaní neboli riadne vykonané dôkazy, neboli správne vyhodnotené dôkazy, rozhodnutie nie je náležite odôvodnené, súd starostlivo neprihliadal na všetko, čo prišlo počas konania najavo vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dvoch dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na predchádzajúce rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28. júna 2007 pod č.k. 1Obo/338/2005-320, v ktorom odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne dospel k záveru, že žalovaný sa dopustil nekalosúťažného konania, proti ktorému má žalobca právo na primerané zadost'učinenie, ktoré si žalobca s odkazom na ust. § 53 Obch. zák. uplatnil v peniazoch. Rozhodnutie súdu je v tejto časti pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Rozhodnutiu súdu o uplatnenej výške nároku na primerané zadost'učinenie nepredchádzalo žiadne dokazovanie a navyše súd nevyhodnotil argumenty žalobcu ohľadne uplatnenej výšky primeraného zadost'učinenia. I keď zákon nevymedzuje konkrétne pravidlá pre určenie primeranosti zadost'učinenia, neznamená to, že súd môže určiť jeho výšku bez toho, aby uviedol z akých skutočností vychádzal a akými úvahami sa spravoval. Zadost'učinenie by malo zodpovedať povahe spôsobenej ujmy, jeho nepeňažná forma by mala byť vyvážením ujmy materiálnej a jeho poskytnutie v peniazoch je dôvodné vtedy, ak zásah do materiálnej sféry môže mať u dotknutého súťažiteľa dôsledky aj v jeho materiálnej sfére. Ďalej odvolací súd konštatoval, že rozhodnutie prvostupňového súdu je nepreskúmateľné a navyše o uplatnenom práve na primerané zadost'učinenie nepredchádzalo takmer žiadne dokazovanie takajúce sa skutočností, ktoré by odôvodňovali súdom prijatý záver. Súd nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie dôkazy. Súd prvého stupňa následne rozsudkom z 10. apríla 2008 pod č.k. 9Cbs/71/03-371 žalobu zamietol. Na základe odvolania žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 15. decembra 2009 pod

č.k. 3Obo/122/2009-431 rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V tomto rozhodnutí odvolací súd konštatuje, že pre súd prvého stupňa bol záväzný právny názor odvolacieho súdu, že žalovaný sa dopustil nekalosúťažného konania podľa ust. § 44 ods. 1 Obch. zák. (tzv. generálna klauzula nekalej súťaže) a ust. § 46 ods. 1 Obch. zák. (tzv. osobitná skutková podstata nekalej súťaže – klamlivé označenie tovaru spôsobilé vyvolať v hospodárskom styku mylnú domnienku, že označený tovar vykazuje určité charakteristické znaky, alebo určitú akosť). Napriek tomu odvolací súd opätovne konštatoval, že súd prvého stupňa sa neriadil dôsledne týmito ustanoveniami a § 157 ods. 2 OSP a jeho rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné. V odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa vo vzťahu k primeranému zadost'učineniu absentujú relevantné dôvody, pre ktoré súd prvého stupňa návrh žalobcu zamietol. Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa je v tejto časti nielen nedostatočné, ale aj nezrozumiteľné. Preto odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil vec na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa uložil povinnosť doplniť dokazovanie predovšetkým z hľadiska uplatnených nárokov na zadost'učinenie, musí súd zistiť, či žalobcovi vznikla nemateriálna ujma z konania žalovaného a ak áno, tak ako je potrebné ju reparovať vzhľadom k žalobcom uplatnenej kombinácii zadost'učinenia, ďalej jeho závery skutkovo a právne vyhodnotiť a vo veci opätovne rozhodnúť. Úlohou žalobcu bude preukázať konkrétne dôvody, pre ktoré požaduje okrem ospravedlnenia zaviazat' žalovaného k zaplateniu primeraného zadost'učinenia v peňažnej forme a to v sume 1 775 902,70 Sk.

Podľa ust. § 120 ods. 1 OSP účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania (§ 122 ods. 1 OSP).

Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd (§ 125 OSP).

Podľa § 125 ods. 1 OSP dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta, alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie.

Účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 OSP).

Právo účastníkov vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu sa v konaní realizuje tak, že predseda senátu spravidla bezprostredne po vykonaní každého dôkazu umožní účastníkovi, aby sa k nemu vyjadril a aby uviedol všetko, čo pri hodnotení vykonaného dôkazu považuje za významné. Procesnú možnosť účastníka vyjadriť sa k vykonanému dôkazu (napr. z hľadiska vierohodnosti svedka a jeho vzťahu k prejednávanej veci, pravosti a správnosti listiny, a osoby a odbornej spôsobilosti znalca, vecnej správnosti postupu súdu pri vykonávaní ohliadky a pod.) musí súd vytvoriť účastníkovi už v rámci dokazovania (t.j. pred jeho skončením).

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa riadne nevykonal dôkaz listinami. Zo zápisníc z jednotlivých pojednávaní nevyplýva, že by dôkazy listinami boli vykonané v zmysle zákona. Zo zápisníc o pojednávaní nevyplýva, že súd na pojednávaní vytvoril účastníkom procesnú možnosť vyjadriť sa k dôkazom v zmysle § 123 OSP a realizovať z tohto ustanovenia vyplývajúce procesné oprávnenia účastníka konania. Bez riadneho vykonania dôkazov nie je možné vyhodnotiť konkrétne dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti,robiť skutkové závery a vo veci rozhodnúť. Týmto bolo porušené právo účastníkov konania na spravodlivý proces.

Odvolačný súd tiež konštatuje, že súd prvého stupňa porušil ust. § 118 ods. 4 OSP, podľa ktorého ak sa pojednávanie neodročuje, pred jeho skončením súd vyzve účastníkov, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu k právnej stránke veci. Na záver súd uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

Podľa ust. § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, príp. iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie,

z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2, dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nielen nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom.

Súd v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, čoho a z akých dôvodov sa žalobca domáha. V odôvodnení rozhodnutia súdu absentuje uvedenie dôvodov návrhu, pre ktoré žalobca tvrdil, že žalovaný sa dopustil nekalosúťažného konania a pre ktoré požaduje priznať primerané zadosťučinenie v požadovanej výške. Žalobca osobitne odôvodnil svoj nárok čo do základu (preukázania nekalosúťažného konania) a čo do výšky, za účelom preukázania primeranosti požadovaného zadosťučinenia). Otázka základu sporu nebola súdom prvého stupňa vôbec riešená, aj keď vzhľadom na priznané zadosťučinenie je možné dedukovať, že súd považoval existenciu nekalosúťažného konania za preukázanú, aj keď sa touto otázkou vôbec zaoberal. Stanovenie výšky primeraného zadosťučinenia na sumu 3 320 eur je tak isto nedostatočne odôvodnené. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, akými presne úvahami sa súd riadil pri stanovení tejto výšky, ktoré dôkazy pre stanovenie tejto výšky považoval za relevantné a ktoré nie a vôbec sa nezaoberal podaním žalobcu zo dňa 28.1.2010, v ktorom podrobne odôvodňuje požadovanú výšku primeraného zadosťučinenia.

V odôvodnení rozhodnutia absentuje samotné vyjadrenie odporcu, ďalej vymedzenie skutočností, ktoré súd považoval za preukázané a ktoré nie, akými úvahami sa súd riadil a ako vec právne posúdil. Súd prvého stupňa absolútne neodôvodnil, prečo poškodenie, či ohrozenie dobrého mena považoval za nepreukázané, taktiež sa nezaoberal dôvodmi a kritériami pre posúdenie výšky primeraného zadosťučinenia. pri zohľadnení záväzného názoru Najvyššieho súdu SR, ktoré uviedol vo svojich zrušujúcich uzneseniach.

Dôvody uvedené v napadnutom rozsudku, pre ktorý súd žalobe do výšky 3 320 eur vyhovel a vo zvyšku žalobu zamietol sú nedostatočné, nepresvedčivé bez použitia relevantných právnych noriem, bez rešpektovania právneho názoru odvolacieho súdu

uvedeného v predchádzajúcich zrušujúcich rozhodnutiach a preto je odvolanie žalobcu a žalovaného dôvodné.

Keďže konanie pred súdom prvého stupňa trpí procesnými vadami, odôvodnenie rozsudku je nepreskúmateľné a nepresvedčivé, nemá náležitosti v zmysle ust. § 157 ods. 2 OSP, Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ OSP zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a v súlade s ust. § 221 ds. 2 OSP vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V novom konaní bude povinnosťou súdu vykonať riadne navrhnuté dôkazy, posúdiť obsah týchto dôkazov, tieto dôkazy vyhodnotiť jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, v rozsudku vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje súd za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri vyhodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil.

V novom konaní rozhodne súd o náhrade trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 26. októbra 2011

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová